

Олександр КОЗИНЕЦЬ – поет, прозаїк, музикант, автор літературно-мистецьких проєктів “Щоденник” та “Re: take щоденник”, літературно-екологічного проєкту “ПРОдайте їсти”.

Народився 24 серпня 1988 року в місті Лубнах на Полтавщині. Закінчив Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова, нині навчається в аспірантурі. Живе і працює в Києві.

Має книгу віршів “Чай з холодним дощем” (Київ, 2008). Публікувався в колективних збірках “Віршограй” (Миргород, 2005), “Відлуння Чорнобиля” (Полтава, 2006), “Собори душі своїх бережить” (Полтава, 2007), “Хай все буде так” (Київ, 2007), “Дніпрові хвилі” (Київ, 2009), “Келих імпульсів” (Київ, 2009), “Дивовижність”, (Київ, 2010), “Копі-паст reality” (Київ, 2011), “Протуберанці слова”, (Київ, 2011), “Urbis et Vicus” (“Місто і село”, Канів, 2011); у літературних

журналах та альманахах “Холодний Яр” (Черкаси, 2007), “Дніпро” (Київ, 2010), “Склянка часу” (Канів, 2011), “Літійум” (Хмельницький, 2011), “Філео+Логос” (Житомир, 2011), ін.; у газетах “Коло”, “Лубенщина”, “Молодь Посулля”, “Освіта”, “Освіта України”, “Педагогічні кадри”, “Єдність”, “Друг читача”. Лауреат низки літературно-мистецьких конкурсів, відзначений дипломами та преміями.

* * *

Я оплачу твій плач,
Я компенсую сум.
А ти мене пробач –
То я так хрест несу.
А ти лиш зрозумій.
Мабуть, така ціна:
Коли я сам не свій,
Тоді ти теж одна.
Мабуть, такий закон
Не вартості, а змін.
І лиш на склі ікон
Одразу мати й син.
Я оплачу твій сум,
Я компенсую плач.
Я далі хрест несу.
Пробач.

РАЙ БУДЕ...

Рай буде твоїм!
І стіни молитися
Будуть
За нього
Всю ніч...
Загублені храми в руїнах...
Ти здіймеш до неба
Оновлений німб,
Запечені кров'ю...
...коліна.
І рай розпливеться
Й на землю впаде.
Ти мріяв про нього –
То й маєш.

Молися і дякуй,
Що кожен свій день
Ти раєм тепер називаєш!

ТОБІ ВИЩЕ

Розкидаєш вбрання по чужих темно-сірих
кутках
І, неначе вдова, знов голосиш про листя
осінь.
Окуляри прикольні, захищають надійно твій
страх.
Окуляри чужі, як і ти, – запозичена зовсім.
Не своя, не така, не ребро.
Запікає палітра малюнки.
Ти не чуєш тепер. Знов агонія?
Ти не хочеш несправжніх стосунків.
Ще не час або вже не формат.
І на сукнях твоїх витанцьовують миші.
Ферамони з вином розмішали п'янкий
аромат.

Третій поверх... Його...
А тобі?.. Тобі – вище!..

...НА ОБІЙМИ

Світи й далі їм,
Йди попереду.
Йди попереду,
Вище й вище!
Тобі раді ще,
Тобі заздять ще,
Кладовищем стає горище!
Вміщуй сповіді,

Сортуй спогади,
Хочеш – в віршах,
Або в есеях.
Вони – митарі
(Дехто – вільний ще),
Купці, наймані, фарисеї.
Сталась похибка,
Просто похапцем
Світ вони відкривали
З нутроців...
Зуби білі в них,
Чорна – посмішка.
(Не все зовнішнє
Таке й внутрішнє).
Світи й далі їм,
Вони зміняться:
Взріють світло –
Значить, дійде...
У любові лиш
Світ розкриється,
Змінить нутроці
На обійми.

ОЧІ КОЛЬОРУ ON-LINE

Інформація
Репутація
Власні судження
Власні бачення
Енергетика
Все під кодами
Зона доступу
Крізь синтетику
Доторкнутися
Щоб зв'язатися
Біполярністю
Біовласністю
Розпливається
Балансується
Очі з'єднання
Інформація
Колір враження
Безперервності
Від минулого
До сучасності
А майбутнього
Лиш утворення
Що породжене
Самоздатністю
Імовірності
Збігобставини
Власні палиці
Між колесами
Коди доступу
Інформація

Світ наповнений
Антитезами

ДЕРЕВ'ЯНЕ ЛИСТЯ

Різні кольори, різне ремесло.
Дерев'яне листя в дерев'яних снах.
Чи наснилось нам, чи таки було.
Осінь залишає заспані міста.
В'язні таборів і раби "чужих"
На коліна впали, втупившись в екран.
Дерев'яне листя під ногами в них...
"Завтра дощ зі снігом".
Підпис: УНІАН.

ЯН...

Старі підсвічники і очі чорні.
Крізь каву й темряву,
Крізь дим кальяну...
Ти любиш сандвічі,
Ти любиш посмішки,
І хтось тебе ще кличе Яном.
Чому це "Яном?"
Бо "Я" у тебе
Вже досить сильне,
Але безформне.
Ти любиш сандвічі,
Не любиш плями,
Не любиш плями
Від кока-коли.
Свічки в підсвічниках
Біло-червоні.
Це не побачення:
Це просто зустріч.
Зелений чай...
Можна з мелісою.
Можна з ромашкою,
Якщо це зручно.
Ми поговоримо
Про те, що хочеться.
Про те, що знаємо,
Аби підтвердить.
Життя як випічка,
Життя як цегла:
Лиш обпікаючись,
Вона затвердне.

КАЖИ ЙОМУ

Кажі йому
Я зрозумію
Йому кажи
Я
Все
Йому

Кажі йому
Бо я вже чув це
Йому йому
А не мені
Я все
Він теж
Йому
Кажі
Що все
Він теж хай скаже
Все
Тобі

Я вислухаю вас обох

МАЙЖЕ МАТЕМАТИКА...

На сьогодні це три. Навіть з мінусом.
Будеш знати – тоді й поговоримо...
Не оцінюють віру та віруси.
Їх то знищують, то повторюють.
І чомусь забагато виразності,
А замало тебе в красномовності.
Говорив більше я. Ти образилась
На мій почерк і прояв тактовності.
А давай, може, просто помовчимо,
Ні до чого тепер не торкаючись?
Хтось курчаток рахує по осені...
Ми – уроки, в яких щось дізналися.
Може, завтра й четвірку отримаєш...
Так багато за ніч можна вивчити!
Ти про що? Я тебе не затримую.
І не треба на сон мені зичити...
Хто сказав, що я сам? Хіба бідкаюсь?
Що моє, те від мене не дінеться!
Говорю ж, коли знатимеш відповідь, –
Тоді й прийдеш до мене, відміннице!

МА

Занадто відповідальний
І трохи занудний ма
Я не в пальто ну чесно
Вийшов у теплій куртці
Увечері буду пізно
Справжня тепер зима
А я недолюблю сніг
Особливо коли в маршрутці
Ще не люблю Новий рік
Причину ти знаєш ма
Бо мій Дід Мороз
Був у дитинстві не татом
Я хліба куплю...
Ти плакала не дарма

...і масло і цукор
Не треба йому дорікати
Вечеряй сідай не чекай
З'їв кашу і рибу
Кажу ж не голодний
От візьме і прийде на чай
Я просто для цього
зробив кілька кроків
Ну що-що узяв подзвонив
Як бачиш я зовсім не гордий
Та як він... Нормально
Нас теж привітав
Просив передати
З Новим ненаРоком...

* * *

Іди на червоний
Червоний любов
Не бійся машин
В кохання є ангел
Іди на любов
Біжи на любов
Він теж на червоний
Тобі йде назустріч
На жовтий зважай
Жовтий то знак
Який тобі вкаже
Напрямок руху
Зелений це зустріч
На нього йдуть всі
Бо більшість свідомо
Бояться любові
Іди на любов
Не слухай отих
Хто поки готовий
Не більш ніж на зустріч

* * *

Ти заховаєш його в чоло
Він заховає тебе в чоло_віка
Вечір повільно пливе човном
Добре що місто човнові втіха
Ти приховаєш своє чуття
Він приховає свою чуттєвість
Досі цікавишся де він як
Не розуміючи хто він для тебе
В жмені тримаєш два кол_оски
Він себе стримує коло тебе
Досі цікавишся де він з ким
Брешеш про наміри та потреби
Ти заховаєш його в слова
Він розкодує тебе слова_ми
Ти приховала чолом жнива
Зерна ж посипались рукавами